

et forte custodiā. et pascam illas in iudicio. Vos autē greges mei: hec dicit dominus deus. Ecce ego iudico inter pecus et pecus. arietū et hircorū. Nonne facis vobis erat pascua bona depasci? Insuper et reliquias pascuarū vestrarū concutastis pedibus vestris: et cū purissimā aquā bibistis: reliquā pedibus vestris turbastis. Et oves mee hīs q̄ concutata pedibus vestris fuerāt pascabantur: et hūc pedes vestre turbauerant hec bibeant. Propterea hec dicit dñs deus ad eos. Ecce ego ipse iudico inter pec̄ pingue et macilentū. Pro eo q̄ lateribus et humeris impingebatis et cornibus vestris ventulabans omnia infirma pecora donec dissiparentur foras: saluabo gregem meū et nō erit ultra in rapinam: et iudicabo inter pecus et pecus. Et suscitabo super eas pastorem unū q̄ pascat eas seruū meū dauid: ipse pascet eas: et ipse erit eis in pastorem. Ego autē dominus: et eo eis in deum: et seruus me⁹ dauid princeps in medio eorū. Ego dominus locutus sum. Et faciam cum eis pactū pacis: et cessare faciā bestias pessimas de terra. Qui habitant in deserto securi dormiant in salubus: et ponam eos in circuitu collis mei benedictionē: et dedituram iuberem in spore suo: et plume benedictionis erunt. Et dabit lignū agri fructum suū: et terra dabit germen suū: et erunt in terra sua absq; timore. Et sciēt quia ego dominus: cū contēuerō cathenas iugi eorū: et reuerō eos de manu imperantis sibi. Et non erunt ultra in rapinā in gentibz: neq; bestie terre deuorabūt eos: sed habitabunt confidenter absq; ullo terrore. Et suscitabo eis germen nominatū: et non erūt ultra in impinui facie in terra neq;

portabūt ultra opprobriū gentiū. Et sciēt quia ego dominus deus eorū cū eis: et ipsi p̄lus meus domus israel ait dominus de⁹. Vos autē greges mei greges pascue mee hōies estis: et ego dñs de⁹ vester: dicit dñs de⁹. **xxxv**
Et factus est sermo dñi ad me dicens. Fili hominis pone faciem tuā aduersum montē seyr: et ppheta bis de eo et dices illi. Hec dicit dominus deus. Ecce ego ad te mons seyr: et egrediam manū meā sup te: et dabo te desolatū atq; desertum. Urbes tuas demoliar: et tu desertus eris: et scies quia ego dominus: eo q̄ fueris inimicus sempiternus: et conderis filios israel i manus gladii in repore afflictionis eorū: in impietatis egerunt. Propterea uiuo ego dicit dominus de⁹: quoniam sanguini tradam te: et sanguis te persequetur. Et dabo montē seyr desolatū et desertum: et auferam de eorum remanentem: et implebo montes eius occisorū suorū. In collibus tuis et in vallibus tuis atq; in torrentibus interfecti gladio cadent. In solitudines sempiternas tradam te: et ciuitates tue nō habitabunt. Et scies q̄a ego dñs de⁹: eo q̄ dixeris due gentes et due terre tue erunt et hereditate possidebo eas: cum dñs esset ibi. Propterea uiuo ego dicit dominus deus: quia faciam iuxta iram tuā et secundum zelum tuū quē fecisti odio habens eos: et notus efficiar p̄ eos tū te iudicauerō: et scies quia ego dominus. Audiui uniuersa opprobria tuā quē locut⁹ es de montibus israel dicens. Deserti nobis ad deuorandū dati sunt. Et insurrexistis super me ore vestro: et derogastis aduersum me. Quia vā ego audiui. Hec

dicit dominus deus. Recante uniuersa terra in solitudinem te redigam: sicuti gauisus es sup hereditatem dom⁹ israel eo q̄ fuerit dissipata: sic facia tibi. Dissipatus eris mons seyr: et ydumea omnis: et sciet q̄a ego dñs. **xxxvi**
Tu autē fili hominis ppheta super montes israel: et dices. Montes israel audite uerbum dñi. Hec dicit dominus deus. Eo q̄ dixerit inimicus de vobis euge altitudines sempiternae in hereditatem dare sunt nobis: propterea uaticinare et dic. Hec dicit dominus deus. Pro eo q̄ desolati estis et concutati p̄ circuitū et facti in hereditatem reliquis gentibus: et ascendistis sup labium lingue et opprobriū ppli: propterea montes israel audite uerbū dñi dei. Hec dicit dominus deus montibus et collibus torrentibus uallibusq; et desertis parietibus et urbibus derelictis quē depopulare sunt: et subannate a reliquis gentibus p̄ circuitū. Propterea hec dicit dominus de⁹. Quoniam igitur zeli mei locut⁹ sū de reliquis gentibus et de ydumea uniuersa: quē dederunt terrā meā sibi in hereditate cū gladio et toto corde et ex animo: et eiecerunt eam ut pastarent: idcirco uaticinare super humū israel: et dices montibus et collibus iugis et uallibus. Hec dicit dñs deus. Ecce ego in zelo meo et in furore meo locutus sum: eo q̄ confusione gentiū sustinueritis. Idcirco hec dicit dominus deus. Ego leuavi manū meā ut gentes q̄ in circuitu uestro sunt: ipse confusione suā possint: vōs autē montes israel ramos uestros germinetis: et fructū uestrū afferatis p̄lo meo israel. Prope cūm est p̄ ueniat. Quia ecce ego ad uōs: et conuertar ad uōs: et habitabimini: et accipietis semen tuū.

multiplicabo i uobis hōies omnesq; domū israel. Et habitabunt ciuitates: et ruuola instaurabuntur: et replebo uōs hominibus et iumentis: et multiplicabuntur et celsent. Et habitare uōs faciam sicut a principio: hominēq; donabo maioribus q̄ habuistis ab initio: et scietis quia ego dominus. Et aduersa sup uōs hōies ppli mei israel: et hereditate possidebūt te. Et eris eis i hereditate: et non addes ultra ut absq; eis sis. Hec dicit dominus de⁹. Pro eo q̄ dicunt de uobis deuoratrix hominū et suffocans gentem tuā: propterea homines nō comedēs apli: et gentem tuā non necabis ultra ait dominus de⁹. Nec audiam faciā in te ampli⁹ confusionem gentiū: et opprobriū p̄forū nequaquā portabis: et gentem tuā non amittes ampli⁹ ait dominus deus. Et factum est uerbū dñi ad me dicens. Fili hominis dom⁹ israel habitauerūt in humo suo: et polluerūt eam in uis suis et in studiis suis. Iuxta immundiciā mentis uatē facta ē uia eorū corā me: et effudi indignationē meā super eos pro sanguine quē fuderunt super terram. Et in ydolis suis polluerūt eā: et dispersi eos in gentes et uentilati sūt in terras: iuxta uias eorū et ad inuentiōes eorū iudicaui eos. Et ingressi sūt ad gentes ad quas introierūt et polluerūt nomē sanctū meū: cum diceretur de eis p̄lus domini iste est et de terra e⁹ egressi sunt. Et peperi nomini sancto meo: qd polluerat dom⁹ israel in gentibz ad quas ingressi sunt. Idcirco dices domui israel. Hec dicit dñs de⁹. Nō p̄pter uōs ego facia dom⁹ israel: sed propter nomē sanctū meū qd pollueris in gentibz ad quas intrastis. Et sanctificabo nomen meū magnū qd